ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԿՐՈՆԻ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԼՍԱՐԱՆԻ ԲԱՑՈՒՄՆ ԱՐՏԱՇԱՏՈՒՄ ԵՎ ԱՊԱՐԱՆՈՒՄ

«Փութասջիր զանձն քո ընտիր կացուցանել առաջի Աստուծոյ, մշակ առանց ամօթոյ, ուղիղ համառօտել զբանն ճշմարտութեան:
(Բ ՏԻՄ. Բ 15)

Վեհափառ Հայրապետը 1995 թ. նոյեմբերի 12-ին այցելեց Արտաշատ՝ մասնակցելու քրիստոնեական կրոնի ուսուցիչների պատրաստման լսարանի բացմանը:

Մեծահարգ ընդունելությունն սկսվեց հենց քաղաքի մուտքից, ուր Ամենայն Հայոց Հայրապետ, Նորին Սուրբ Օծություն Տ. Տ. Գարեգին Ա-ին, Արարատյան հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ Գերաշնորհ Տ. Գարեգին արքեպիսկոպոս Ներսիսյանին, Նորին Սրբությանն ուղեկցող Հոգեշնորհ Հայր Սուրբերին, Բարեշնորհ սարկավագներին և մյուսներին դիմավորեցին ավանդական աղ ու հացով, երգ ու պարով:

Մշակույթի տան մուտքի առջև Վեհափառ Հայրապետը բարեողջույնի խոսքեր ուղղեց Արտաշատ քաղաքի բնակչությանը, ովքեր այդ պահին եկել էին իրենց խորին հարգանքը մատուցելու Ամենա.ն Հայոց Հորը՝ անդրանիկ այցելության կապակցությամբ:

Այնուհետև Մշակույթի տան դահլիճում տեղի ունեցավ դասընթացների երկամյա կուրսի բացման հանդիսավոր արարողությունը, որը նախագահում էր Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը:

Բացման խոսքով ներկաներին դիմեց Քրիստոնեական քարոզչության և դաստիարակության կենտրոնի տնօրեն Հոգեշնորհ Տ. Վազգեն աբեղա Միրզախանյանը:

Ծնորհավորանքի և քաջալերական խոսքեր ասաց Արարատյան հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ Գերաշնորհ Տ. Գարեգին արքեպիսկոպոս Ներսիսյանը:

Ներկաներին հակիրճ ողջերթի խոսքեր ուղղեց նաև Արտաշատ քաղաքի շրջանային խորհրդի գործադիր կոմիտեի նախագահ Հովիկ Աբրահամյանը:

«Ուրախ լեր Սուրբ Եկեղեցի» և «Որք զարդարեցին» շարականների երգեցողությունից հետո, Ավետարանից ընթերցվեց Սերմնացանի առակը, որն առավել էր պատշաճում օրվա հանդիսությանը:

Այնուհետև առաջին դասը վարելու պատվավոր իրավունքը տրվեց Ամենայն Հայոց Հայրապետին: Խոսելով մանկավարժության, առավել ևս կրոնից ուսուցիչների կարևոր դերի ու նշանակության մասին, Նորին Սրբությունը, սակայն, մարդկային հոգում վերստին կարևորեց ուսուցչի կոչման վեհությունը, որն այսօր ասես թե մի տեսակ խամրել է, արժեզրկվել: Նյութականի նեղ ու անձուկ սահմանների դիտակետից է ուսուցիչը երևում ամենքին: Սակայն ո՛չ հագուստը, ո՛չ գեղեցիկ արդ ու զարդը, ասաց Վեհափառը, չեն կարող ուսուցչից խլել իր առաքինությունը: Մանկավարժությունն արհեստ չէ: Այն անկրկնելի մի կոչում է, որ շատ քչերին է տրվում: Ուսուցչին համեմատելով քաղցրահամ աղբյուրի հետ, Նորին Սրբությունը հիշեցրեց, որ ամեն մի աշակերտ պետք է նրան մոտենա՝ ըմպելու վերջինիս հոգու աղբյուրից: Որքան մաքուր ու անարատ լինի այդ աղբյուրը, որքան սառն ու զուլալ ջուր բխի նրանից, այնքան անարատ ու մաքրամաքուր կլինի նաև այնտեղից անհագուրդ ջուր ըմպողի հոգին:

Առաջին դասախոսություն-պատգամն ավարտվեց «Պահպանիչ»-ով: Ամեն մի մասնակից դահլիճից հեռացավ՝ ասես իր հետ տանելով ինչ-որ մի թանկագին բան, ինչ-որ անսովոր մի ջերմություն, որն ստ այսօր ինքն ուներ, սակայն չէր զգում, փոխանցում էր ուրիշին, բայց չէր գիտակցում, իսկ եթե չէր էլ փոխանցում, ապա հեռացավ այն համոզումով, որ շուտով ինքը պիտի քրիստոնեական հավատի՝ «դեպի երկինք բարձրացող գաղտնի ճամփով» առաջնորդի բոլոր մանուկներին, նրանց, ովքեր դեռ նոր են ճաշակելու աստվածային ճշմարիտ խոսքի գիտության երջանկությունը:

* * *

Ապարանում, Հայոց աշխարհի գեղատեսիլ վայրերից մեկում, սույն թվականի նոյեմբերի 13-ին հավաքվել էին քրիստոնեական կրոնի դասավանդման ապագա ուսուցիչները:

Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից ժամանած հյուրերին դիմավորեցին Ապարանի տեղական իշխանությունների ներկայացուցիչները, հավատավոր հայ ժողովրդի զավակները:

Քրիստոնեական ուսուցիչների երկամյա դասընթացների բացման հանդիսավոր արարողության առաջին խոսքի իրավունքը տրվեց Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի Քրիստոնեական քարոզչության և քրիստոնեական դաստիարակության կենտրոնի տնօրեն Հոգեշնորհ Տ. Վազգեն աբեղա Միրզախանյանին:

Դիմելով ներկաներին և հատկապես դասընթացներում ուսանելու ցանկություն հայտնած 40 դիմորդներին, Հայր Սուրբը մեկ անգամ ևս նշեց մեր նախնյաց հավատի նոր արժևորման կարևորությունը ժամանակային առումով, ինչպես նաև դասընթացների նպատակը, որն իր մեջ է ներառում հե-

տնյալ երեք կարևոր կետերը. քրիստոնեական կրոն դասավանդող ուսուցիչների պատրաստում՝ կիրակնօրյա և հանրակրթական դպրոցներում դասավանդելու համար, կիրակնօրյա դպրոցների բացում, քարոզչական գործունեության ծավալում, որին որպես բաղկացուցիչ մաս լրացնելու են կազմակերպվելիք երիտասարդաց միությունները: Երիտասարդաց միությունների կարևոր խնդիրը պիտի լինի՝ մերձեցնել երիտասարդությանը Մայր Եկեղեցուն և մեր հայրերի սրբազան ավանդներին:

Ապարանի տեղական իշխանությունների անունից շնորհակալության, երախտիքի և ողջույնի խոսք ասաց ժողկրթության բաժնի վարիչ տիար Մակարյանը:

Այնուհետև Հոգեշնորհ Տ. Գրիգոր վարդապետ Չիֆթչյանը ներկաներին փոխանցեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Ա-ի հայրական պատգամն ու օրհնանքի խոսքը: Մեջբերելով Ամենայն Հայոց Հայրիկի խոսքերը, Հայր Սուրբը ներկաներին հաղորդեց ոչ միայն նրանցից բխող ջերմությունը, այլև հիշեցրեց, որ եթե իր փոխարեն խոսելու լիներ Նորին Սրբությունը, ապա հենց այս խոսքերն անշուշտ պիտի ասեր. «Հայրական սիրո ջերմ զգացումներով կողջունենք ձեզ ամենքդ, ովքեր եկած եք այստեղ: Երբեք մի՛ մոռանաք, որ քրիստոնեական հավատքի, Ավետարանի ճշմարտություններուն փոխանցումը և շաղախումը մեր ժողովուրդին կյանքին մեջ բացառիկ նշանակություն ունեցող առաքելություն մըն է: Մեր ժողովուրդի կազմավորման մեջ որոշադրիչ կարևորություն ունի մատղաշ սերունդի և երիտասարդության դաստիարակությունը: Դուք կոչված եք առավել նվիրվածությամբ և կազմակերպական ծրագրյալ աշխատանքով հայ մանուկներուն ջամբել Քրիստոսի սուրբ հավատքին անունդը: Հետևաբար ձեզի ուղեկից ունեցեք առաքյալի աստվածային ներշնչմամբ տրված այս պատգամը. **«Կրթեա՛ զանձն քո յաստուածպաշտութիւն»,** որը նա կհիմնավորե հետևյալ ճշմարտությամբ. **«զի մարմնոյ կրթութիւն առ սակաւ ինչ օգտակար է, իսկ աստուածպաշտութիւն առ ամենայն ինչ օգտակար է»** (Ա ՏԻՄ. Դ 7)»:

Այնուհետև Հայր Գրիգորը հավաքվածներին փոխանցեց նաև Արարատյան հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ Գերաշնորհ Տ. Գարեգին արքեպիսկոպոս Ներսիսյանի ողջույնի խոսքը:

Բնաբան ընտրելով մեր Տիրոջ խոսքերը՝ «Թոյլ տուք մանկտուդ և մի՛ արգելուք զդոսա գալ առ իս, զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից» (ՄԱՏԹ. ԺԹ 14), Հայր Գրիգորը կրկին անգամ հիշեցրեց Ավետարանի ապագա սերմնացաններին՝ մանուկներին ուսուցանելու բարդ ու դժվարին խնդիրը, ցանկացավ, որ Հայաստան աշխարհի ամեն մի շրջանում բացվող քրիստոնեական կրոնի պատրաստման դասընթացների ցանկացած մասնակից չխուսափի որպես օրինակ ունենալ Սիյոնքի 65-ամյա պատմություն ունեցող դպրոցների փորձը:

Ավետարանից ընթերցված Սերմնացանի առակը որպես Հայր Սուրբի խոսքի լրացում և գեղեցիկ ամփոփում ընկալվեց հանդիսավոր արարողության մասնակիցների կողմից:

Այնուհետև երգվեցին «Ուրախ լեր» և «Էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականները:

Հանդիսությունն ավարտվեց «Պահպանիչ»-ով և «Տերունական աղոթք»-ի երգեցողությամբ:

Մ. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ